Τὸ φύλλον λεπτὰ 20 καὶ στὸ Ἐξωτερικὸ 25. — (Ἔκδοσις : «Μὴ-με-λησμόνει»)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	δρ. 10.—	Ἐτησία . .	φρ. χρ. 12.50
Ἑξάμηνος . . .	» 5,50	Ἑξάμηνος .	» » 6,5»
Τρίμηνος . . .	» 3,—	Τρίμηνος .	» » 3,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχόντια τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 26ος | *Ἐν Ἀθήναις, 14 Ἰουλίου 1918* | *Ἔτος 40ὸν. — Ἀριθ. 33*

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. (Συνέχεια).

Ἀφοῦ ἐτελείωσε κι' αὐτὴ ἡ ἐργασία, ἦταν ἀδύνατο νὰ ὑποπτεύσῃ πιὰ κανεὶς ὅτι στὴν ἄκρη τῆς λίμνης ὑπῆρχε ἕνας ὑπόγειος ἀγωγός, ἀπ' ὅπου χύνουνταν ἄλλοτε τὰ περισσεύοντα νερὰ στὴ θάλασσα.

Ἐγγοεῖται, ὅτι ὁ ἄλλος ἐκεῖνος ὑδραγωγός, ὁ μικρός, ποὺ ἐχρησίμευε γιὰ νὰ τρέφῃ τὴν δεξαμενὴ τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ καὶ νὰ κινῇ τὸν ἀνελκυστῆρα, διατηρήθηκε μὲ μεγάλη προσοχὴ κι' ἔτσι τὸ νερὸ δὲν θὰ τοὺς ἔλειπε ποτέ. Τὸ Γρανίτινο λοιπὸν Παλάτι, ἅμα μιὰ φορὰ σηκώνουνταν ὁ ἀνελκυστῆρας, ἦταν ἕνα ἄσυλο σίγουρο, σωστὸ φρούριο, ποὺ δὲν φοβοῦνταν νὰ τὸ πατήσῃ κανείς. Κατόπι, ὁ Πέγκροφ, ὁ Γεδεὼν Σπίλετ κι' ὁ Χάρμπερτ βρῆκαν καιρὸ νὰ πεταχθοῦν κι' ὡς τὸ Πόρτο-Μπαλλόνι. Γιατὶ ὁ ναύτης ἐπιθυμοῦσε πολὺ νὰ ἰδῇ ἂν τὸ μικρὸ λιμανάκι, ὅπου ἦταν ἀγκυροβολημένος ὁ «Καλότυχος», εἶχε δεχθῆ τὴν ἐπίσκεψη τῶν καταδίκων.

— Καὶ ἴσια-ἴσια, ἔλεγε, ποὺ οἱ τζέντλεμαν αὐτοὶ ἀποβιβάστηκαν στὴ μεσημβρινὴ ἀκτή· ὥστε ἂν ἀκολούθησαν τὸ ἀκρογιάλι, ὑπάρχει φόβος νὰ ξετρύπωσαν τὸ λιμανάκι καὶ τότε πιὰ δὲ δίνω οὔτε μισὸ δολλάριο γιὰ τὸν «Καλότυχό» μας!

Οἱ φόβοι τοῦ Πέγκροφ δὲν ἦταν ὅλως διόλου ἀβάσιμοι καὶ μιὰ ἐκδρομὴ ὡς τὸ Πόρτο-Μπαλλόνι ἐκρίθηκε ἀναγκαία.

Ὁ ναύτης λοιπὸν κι' οἱ σύντροφοί του, καλὰ ὁπλισμένοι, ξεκίνησαν τὸ ἀπόγευμα τῆς 10ης Νοεμβρίου. Ὁ Πέγκροφ, τὴν στιγμὴ ποὺ ἔβαζε ἀπὸ δυὸ σφαῖρες σὲ κάθε κάννη τοῦ τουφεκιοῦ του, ἔκουνε σύσε τὸ κεφάλι του μὲ τρόπο ποὺ δὲν προροκόνιζε τίποτε καλὸ γιὰ ὁποιον θὰ τὸν ἐπλησίαζε πάρα πολύ, «ἄνθρωπο ἢ ζῶο», καθὼς ἔλεγε. Ὁ Σπίλετ κι' ὁ Χάρμπερτ πῆραν κι' αὐτοὶ τὰ τουφέκια τους καὶ κατὰ τῆς τρεῖς, κατέβηκαν ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι. Ὁ Νὰβ τοὺς συντρόφεψε ὡς τὸν ἀγκῶνα τῆς Εὐχαριστίας καί, ἀφοῦ πέρασαν, σήκωσε πίσω τους τὸ γεφύρι. Εἶχε συμφωνηθῆ μεταξύ τους ὅτι μιὰ τουφεκιὰ θ' ἀνήγγελλε τὴν ἐπιστροφὴ τῶν ἀποίκων καὶ τότε ὁ Νὰβ θὰ ἔγυριζε γιὰ ν' ἀποκαταστήσῃ τὴ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν δυὸ ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ. Ἡ συντροφιὰ προχώρησε ἴσια ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ λιμένα πρὸς τὴν Μεσημβρινὴν ἀκτὴ τοῦ νησιοῦ. Ἡ ἀπόστασις δὲν ἦταν παρὰ τριάμισυ μίλλια, ἀλλὰ ὁ Γεδεὼν Σπίλετ καὶ οἱ σύντροφοί του τὴν ἔκαναν σὲ δυὸ ὧρες. Γιατὶ ἔψαχναν σ' ὅλο τὸ δρόμο, τόσο πρὸς τὸ μέρος τοῦ πυκνοῦ δάσους ὅσο καὶ πρὸς τὸ μέρος τοῦ βάλτου τῶν Ταδόρνων. Δὲν ηὗραν οὔτε ἴχνος τῶν πειρατῶν, ποὺ βέβαια, ἐπειδὴ δὲν εἶχαν ἐξακριβώσει ἀκόμα τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀποίκων καὶ τἀμυντικὰ μέσα ποὺ εἶχαν στὴ διάθεσί τους, εἶχαν καταφύγει στὰ πιὸ ἀπρόσιτα μέρη τοῦ νησιοῦ. Ὅταν ἔφθασαν στὸ Πόρτο-Μπαλλόνι, ὁ Πέγκροφ μὲ μεγάλη του χαρὰ εἶδε τὸν «Καλότυχο», ἀγκυροβολημένο ἥσυχα στὴ μέση τοῦ μικροῦ κόλπου. Ἄλλως τε τὸ Πόρτο-Μπαλλόνι ἦταν τόσο καλὰ κρυμμένο μέσα στοὺς ψηλοὺς ἐκείνους βράχους, ὥστε οὔτε ἀπὸ τὴ θάλασσα οὔτε ἀπὸ τὴν ξηρὰ δὲν θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ τἀναχαλύψῃ, ἐκτὸς ἂν ἦταν ἀπὸ πάνω ἢ ἀπὸ μέσα.

— Δόξα σοι ὁ Θεός, εἶπε ὁ Πέγκροφ· αὐτοὶ οἱ κακοῦργοι δὲν ἤλθαν ἀκόμη ἐδῶ. Τὰ ψηλὰ χόρτα ταιριάζουν καλύτερα στὰ ἑρπετὰ καὶ βέβαια στὸ Φὰρ-Οὔεστ θὰ τοὺς ξαναβροῦμε.

—Καὶ εἶνε εὐτύχημα, ἐπρόσθεσε ὁ Χάρμπερτ, γιατὶ ἂν ἔβλεπαν τὸν «Καλότυχο», θὰ τὸν ἔπαιρναν γιὰ νὰ φύγουν, κι' αὐτὸ θὰ μᾶς ἐμπόδιζε νὰ ξαναπᾶμε μεθαύριο στὴ νῆσο Θαβώρ.

—Ἀλήθεια, ἀποκρίθηκε ὁ ρεπόρτερ, πρέπει νὰ πᾶμε νὰφίσουμε ἕνα ἔγγραφο, ποὺ νὰ φανερώνῃ τὴ θέσι τῆς νήσου Λίγκολν καὶ τὴν καινούργια διαμονή τοῦ Ἄϋρτων, γιὰ τὴν περίπτωσι ποὺ θὰ γύριζε νὰ τὸν πάρῃ τὸ σκωτικὸ πλοῖο.

— Ἐδῶ εἶνε ὁ «Καλότυχος», κύριε Σπίλετ! ἐφώναξε ὁ ναύτης.

Πλοῖο καὶ πλήρωμα εἶνε ἕτοιμα νὰ ναχωρήσουν στὴν πρώτη διαταγή!

«Τὰ κανόνια τοποθετήθηκαν στὸν τοῖχο τῆς μεγάλης σέλας...» (Σελ. 197, στ. α'.)

— Νομίζω, Πέγκροφ, ὅτι αὐτὸ θὰ γίνῃ ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ ἐξερεύνησί μας ἐδῶ. Γιατὶ ὁ ἄγνωστος αὐτός, ἂν κατορθώσουμε νὰ τὸν βροῦμε, μπορεῖ νὰ μᾶς πῇ περισσότερα πράγματα γιὰ τὴν νῆσο Λίγκολν καὶ τὴ νῆσο Θαβὼρ ἀπ' ὅσα ξέρουμε. Ἂς μὴν ξεχνοῦμε, ὅτι αὐτὸς ἔγραψε τὸ σημείωμα τῆς μποτίλλιας κι' ὅτι ἴσως κάτι ξέρει περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ θαλαμηγοῦ!

— Νὰ παρ' ἡ ὀργή! ἐφώναξε ὁ Πέγκροφ, μὰ τί νὰ εἶνε ὁ ἄνθρωπος αὐτός; Μᾶς ξέρει, ἐνῷ ἐμεῖς δὲν τὸν ξέρουμε καθόλου! Ἂν εἶνε ἁπλοῦς ναυαγός, γιατὶ νὰ κρύβεται; Εἴμαστε καλοὶ ἄνθρωποι, ὑποθέτω, καὶ ἡ συναναστροφή τῶν καλῶν ἀνθρώπων δὲν εἶνε δυσάρεστη σὲ κανένα! Ἦλθε ἐδῶ θελληματικά; Μπορεῖ, ἂν θέλῃ, νὰ φύγῃ; Εἶνε ἀκόμα στὸ νησί; Δὲν εἶνε πιά;

Μιλῶντας ἔτσι ὁ Πέγκροφ, ὁ Χάρμπερτ καὶ ὁ Γεδεὼν Σπίλετ ἀνέβηκαν στὸν «Καλότυχο» καὶ τριγύριζαν τὸ κατάστρωμά του. Ἔξαφνα ὁ ναύτης, ἀφοῦ ἐκύτταξε καλὰ τὸ τυλιγμένο σχοινὶ τῆς ἄγκυρας, ἐφώναξε:

—Ἀ, διάβολε! αὐτὸ εἶνε πολὺ περίεργο.

— Τί συμβαίνει, Πέγκροφ; ρώτησε ὁ ρεπόρτερ.

— Συμβαίνει, ὅτι αὐτὸν τὸν κόμπο δὲν τὸν ἔκαμα ἐγώ.

Κι' ὁ Πέγκροφ ἔδειχνε τὸν κόμπο ἑνὸς σχοινιοῦ, ποὺ κρατοῦσε τὸ παλαμάρι τῆς ἄγκυρας τυλιγμένο.

—Πῶς; δὲν τὸν ἔκαμες ἐσύ; ρώτησε ὁ Γεδεὼν Σπίλετ.

— Ὄχι! θἄπαιρνα ὅρκο. Αὐτὸς εἶνε ἕνας κόμπος μογός, ἐνῷ ἐγὼ τοὺς κάνω πάντα διπλούς.

— Ἔχεις λάθος, Πέγκροφ!

— Δὲν ἔχω λάθος, Εἶνε συνήθεια τοῦ χεριοῦ, κι' ὅταν τὸ χέρι συνειθίσῃ κάτι, τὸ κάνει μηχανικῶς καὶ δὲν λαθεύει ποτέ.

—Λέτε λοιπὸν νὰ ἦλθαν στὸν «Καλότυχο» οἱ κατάδικοι; ρώτησε ὁ Χάρμπερτ.

—Δὲν ξέρω τίποτα! ἀπεκρίθηκε ὁ ναύτης. Τὸ μόνο βέβαιο εἶνε, ὅτι ἡ ἄγκυρα τοῦ «Καλότυχου» σηκώθηκε καὶ ξαναρρίχθηκε. Καὶ νὰ κι' ἄλλη ἀπόδειξις: Τὸ πανὶ αὐτὸ ποὺ σκεπάζει τὸ παλαμάρι, δὲν εἶνε καλὰ στὴ θέσι του. Ἐγὼ ποτὲ δὲν θὰ τἄφινα ἔτσι. Βάζω στοίχημα τὸ κεφάλι μου, ὅτι ἔκαμαν χρῆσι τοῦ καϊκιοῦ μας!

— Μ' ἂν τὸ μεταχειρίζουνταν οἱ κατάδικοι, θὰ τὸ ἐλεηλατοῦσαν ἢ θὰ τἄπαιρναν νὰ φύγουν.

— Νὰ φύγουν;... ποῦ; . . Στὴ νῆσο Θαβώρ;... Μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν θὰ τολμοῦσαν ποτὲ νὰ ταξιδεύσουν ὡς ἐκεῖ μὲ τόσο μικρὸ πλοῖο.

(Ἕπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑ Γ' ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Ἀγαπητοί μου,

Ἀ σᾶς διηγηθῶ σήμερα μιὰ μικρὴ ἱστορία, ποῦ τὴν ἄκουσα ἀπὸ τὸ στόμα τῆς ἴδιας τῆς ἡρωΐδας, μιᾶς *νέας ἐπαρχιώτισσας, ποῦ σήμερα* εἶνε φοιτήτρια στὰς Ἀθήνας.

Ἐκεῖνο τὸν χρόνο—γιατὶ ἡ ἱστορία της εἶνε κάμποσο παληά,—ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ ἐξετάσεις, γιὰ νὰ πολυθῇ ἀπὸ τὸ Παρθεναγωγεῖο. Στὴν Ἱστορία δὲν ἦταν καὶ τόσο δυνατή. Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι κι' ἄλλες συμμαθήτριές της *συχαίνοντ*αν αὐτὸ τὸ μάθημα καὶ τῆς ἐπρότειναν μὲ τρόπο νὰ κάμουν μιὰ συμμαχία: Θὰ κάθουνταν κοντὰ κοντά, κάποια θὰ ὑπαγόρευε τὸ ζήτημα ἀπὸ τὸ βιβλίο κι' ὅλες πιὰ θὰ τῶγραφαν χωρὶς κανένα λάθος, παρὰ τὸ πολὺ-πολὺ ὀρθογραφικό. Ἡ φίλη μας, ἂν καὶ μὲ κόπο, στὸ τέλος τὸ δεχθῆκε κι' ὅταν ἡ σύμμαχες μπῆκαν στὴν αὐλή, ὅπου θὰ δίδιναν τὴς γραπτὲς ἐξετάσεις, ἐφρόντισαν νὰ διαλέξουν μόνες τὴς θέσεις ποῦ τοὺς ἄρεσαν...

Ὅταν ὅμως μπῆκε κι' ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας, εἶδε αὐτὴ τὴ συγκέντρωσι, δὲν τοῦ ἄρεσε καθόλου καὶ τοὺς εἶπε νἀραιώσουν. Ἔπειτα τοὺς εἶπε νἀλλάξουν καὶ θέσι. Καὶ καθὼς ἐπερίμεναν νὰ τὴς τοποθετήσῃ πιὰ αὐτός, τὸν ἄκουσαν νὰ προφέρῃ πρῶτο τὸ ὄνομα τῆς φίλης μας.

— Ἡ Τάδε, εἶπε, θὰ πάῃ νὰ καθήσῃ ἐκεῖ!

Κι' ἔδειξε ἕνα θρανίο στὸ βάθος τῆς αὐλῆς, μακρισμένο ἀρκετὰ ἀπὸ τἄλλα, μέσα σχεδὸν 'ς ἕνα εἶδος κιόσκι.

Ἡ φίλη μας πῆγε ἀμέσως στὴν καινούργια της θέσι κι' ἐπερίμενε μὲ ἀγωνία νὰ ἰδῇ ποιὰ θὰ τῆς ἔδιναν συντρόφισσα.

Καμμιά! Οὔτε ἀπὸ τὴς σύμμαχες, οὔτε ἀπὸ τὴς ἄλλες. Ὁ καθηγητὴς ἀρκέσθηκε 'ς αὐτὴ τὴ μετάθεσι. Κι' ἡ φίλη μας βρέθηκε ἔτσι μονάχη της, χωρισμένη ἀπ' ὅλες καὶ *σκεπασμένη* μάλιστα ἀπὸ κεῖνες ποῦ κάθουνταν μπροστά.

«Ὡραῖα! συλλογίσθηκε στὴν ἀρχὴ μὲ χαρά. Ἐδῶ μπορῶ καὶ νἀντιγράψω, χωρὶς νὰ μὲ ἰδῇ κανένας!»

—Τὰ *βιβλία* σας! ἐζήτησε ὁ καθηγητής.

Ἄλλες ἔδωσαν, ἄλλες εἶπαν, ἀλήθεια ἢ ψέμματα, πῶς δὲν ἔχουν.

— Δὲν ἔχω! εἶπε κι' ἡ φίλη μας—αὐτὴ ψέμματα.

Κι' ὁ καθηγητὴς τὴν πίστεψε καὶ κείνη ἔμεινε μὲ τὸ βιβλίο. Τί καλά! Θἀντέγραφε ποῦ θὰ πήγαινε καπνός! Μπά, πῶς κι' ἢ ἄλλες; Αὐτὴ μόνο θἄταν κουτή, νὰ ἐπιμένῃ σὲ μιὰ γελοία εὐσυνειδησία; Κ' ἐπειδὴ πάντα ἦταν εὐσυνείδητη, προσπαθοῦσε νὰ δικαιολογηθῇ στὸν ἑαυτό της: «Δὲν ἔχω μνήμη, ἔλεγε, ἔχω λογική. Ἡ Ἱστορία δὲν εἶνε σὰν τὰ Μαθηματικά, ποῦ τὰ μαθαίνει κανεὶς καὶ τὰ *κρατεῖ εὔκολα* μὲ τὴ λογική, μὲ τὴ σκέψι. Σκέπτουμαι ἐγώ. Ἀλλὰ ὅσο καὶ νὰ σκεπτόμουν, θἄταν ἀδύνατο νὰ βρῶ ἂν ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ γεννήθηκε στὰ 101 πρὸ Χριστοῦ ἢ στὰ 50 μετὰ Χριστόν. Γιατὶ καὶ τὸ ἕνα καὶ τἄλλο δὲν θἄταν παράλογο. Πρέπει νὰ τὸ θυμοῦμαι. Ἀλλὰ μνήμη δὲν ἔχω. Ἄρα... θἀντιγράψω!»

Ἄξαφνα ὅμως, ἐνῷ ἑτοιμάζουνταν νἀνοίξῃ κρυφὰ τὸ βιβλίο της, συλλογίσθηκε: «Μὰ γιατὶ τάχα ὁ καθηγητὴς μ' ἔβαλε ἐδῶ μοναχή μου;» Καὶ στὴν ἐρώτησι αὐτή, ἀποκρίθηκε ἀμέσως: «Βέβαια ἀπὸ ἐμπιστοσύνη. Μ' ἐμπιστεύεται. Μὲ νομίζει ἀνίκανη νὰ τὸν κλέψω, ἀνίκανη καὶ νὰ τὸ σκεφθῶ. Ἐγὼ ὅμως ὄχι μόνο τὸ σκέφθηκα, ἀλλὰ νά, εἶμαι ἕτοιμη καὶ νὰ τὸ κάμω...»

Κ' ἐξακολούθησε νὰ σκέπτεται:

«Μὰ εἶνε σωστὸ αὐτό;... Πρέπει ἐγὼ τώρα νὰ καταχρασθῶ τὴν ἐμπιστοσύνη, ποῦ μοῦ ἔχει, γελασμένος, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; Μπορῶ νὰ κάμω τέτοιο πρᾶγμα, χωρὶς νὰ ντραπῶ τοὔλάχιστο τὸν ἑαυτό μου;...»

Ἀποτέλεσμα τοῦ ξαφνικοῦ αὐτοῦ ξυπνήματος μιᾶς συνειδήσεως, ποῦ δὲν συνθηκολογοῦσε εὔκολα, ἦταν νὰ αφενδονισθῇ μὲ θυμὸ τὸ ταλαίπορο βιβλίο στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς αὐλῆς. Κι' ἡ φίλη μας, ἀπὸ τὸ ζήτημά της, ἔγραψε τίμια, εὐσυνείδητα, πιστά, μόνον ὅσα κατώρθωσε νὰ ... θυμηθῇ.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη,—μεγάλη ἡμέρα γι' αὐτήν,—ἡ φίλη μας δὲν ξανασκέφθηκε οὔτε στιγμὴ νὰ κωταχρασθῇ τὴν ἐμπιστοσύνη ποῦ ἐμπνέει στοὺς ἄλλους. Καὶ τὸν *καθηγητὴ ἐκεῖνο*, ποῦ μὲ τὴν ἐμπιστοσύνη του τὴν ἔκαμε πρῶτος νὰ μπῇ σὲ τόσο καλὸ δρόμο ἀρετῆς, — γιατὶ τί ἀρετὴ ὑπάρχει μεγαλήτερη ἀπὸ τὴν εὐσυνειδησία, τὴν χρηστότητα, τὴν τιμιότητα; —τὸν εὐγνωμονεῖ ἀπὸ τότε ὅσο κανέναν ἄνθρωπο στὸν κόσμο!

Αὐτὴ τὴν ἀληθινὴ ἱστορία θέλησα σήμερα νὰ σᾶς διηγηθῶ, ὄχι μόνο σὰν ἐπίκαιρη,—προχθὲς ἀκόμα δὲν ἐδίνατε καὶ σεῖς ἐξετάσεις;—ἀλλὰ καὶ σὰν *διδακτικὴ* ὅσο λίγες.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΡΙΣΙ ΤΟΥ ΤΡΕΛΛΟΥ

Μιὰ φορὰ κ' ἕναν καιρό, στὸ Παρίσι, μπροστὰ σ' ἕνα μικρομαγέρικο, ἕνας λοῦστρος ἔτρωγε τὸ ψωμί του δείχνοντάς τοστὸν καπνὸ ποῦ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ ψητὸ ποῦ ψηνόταν μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ μαγαζιοῦ καὶ τῶβρισκε ἔτσι πολὺ μυρωδάτο καὶ νόστιμο. Ὁ μάγερας τὸν ἔβλεπε μὰ δὲν *τοῦ μιλοῦσε λέξι. Στὸ τέλος ὅμως*, ὅταν ὁ λοῦστρος ἔφαγε ὅλο του τὸ ψωμί, γλύφτηκε, σκουπίστηκε μὲ τὴν ἀπαλάμη του κι' ἑτοιμαζότανε νὰ φύγῃ, τὸν ἄρπαξε τὸν καλό σου ἀπό τὸ γιακᾶ καὶ τοῦ ζητοῦσε νὰ τοῦ πληρώσῃ τὸν καπνὸ τοῦ ψητοῦ του.

Ὁ λοῦστρος δὲν ἐννοοῦσε νὰ δώσῃ πενντάρα.

— Οὔτε τὰ ψητά σου πείραξα, τοῦ φώναζε, οὔτε τίποτα δικό σου σοῦ πῆρα. Τίποτα δὲν σοῦ χρωστῶ. Ὁ καπνός ποῦ γυρεύεις νὰ πληρωθῇς, ἔφευγε ὄξω. Ἔτσι κι' ἔτσι χαμένος πήγαινε. Ποῦ ἀκούστηκε μέσα στὸ Παρίσι νὰ πληρώσουν καπνὸ ποῦ χάνεται στὸ δρόμο!

— Αὐτὰ δὲν περνοῦν σ' ἐμένα, τοῦ φώναζε ὁ μάγερας. Ποῦ ἀκούστηκε πῶς εἶμαι ὑποχρεωμένος ἐγὼ νὰ θρέψω τοὺς *λούστρους μὲ τὸν καπνὸ τοῦ ψητοῦ μου.* Ἔφαγες, θὰ πληρώσῃς. Εἰδεμὴ σοῦ κάνω ἀμέσως κατάσχεσι τὸ σχοινὶ καὶ τὸ σαμάρι σου.

Μὰ κι' ὁ λοῦστρος ἀγρίεψε. Δείχνοντας τὸ γερὸ μπαστοῦνι του, φοβέριζε πῶς θὰ τοῦ τὸ κατέβαζε στὸ κεφάλι ἂν δὲν τὸν ἄφινε ἥσυχο.

Καυγᾶς τρικούβερτος. Τρέξαν ὅλοι οἱ χάχηδες τοῦ Παρισιοῦ καὶ μαζώχθηκαν, ὁλόγυρα. Μαζὶ κι' ὁ Γιάννης ὁ Παλαβός, ὁ Γελωτοποιὸς πολίτης Παριζιάνος. Τὸν εἶδε ὁ μάγερας καὶ λέγει τοῦ λούστρου:

— *Θέλεις νὰ βάλουμε κριτὴ μας τὸν* κὺρ Γιάννη, τὸν Εὐγενῆ;

— Γιατὶ ὄχι; Μετὰ χαρᾶς, ἀποκρίνεται ὁ λοῦστρος.

Φωνάξαν κοντὰ λοιπὸν τὸν κὺρ-Γιάννη καὶ τοῦ διηγήθηκαν πῶς καὶ τί, ὅλο τὸν καυγᾶ. Αὐτὸς τοὺς ἄκουσε μὲ μεγάλη προσοχή, κλείνοντας πότε τῶνα, πότε τἄλλο του ταῦτι καὶ ὕστερα διατάζει τὸν λοῦστρο νὰ τοῦ βγάλῃ ἀπὸ τὴ σακούλα του κάποιο νόμισμα ἀσημένιο. Μ' ὅλη τὴν ἀνησυχία του, ἔβγαλε ὁ λοῦστρος ἕνα ἀσημένιο μισόφραγκο καὶ τῶδοσε στὰ χέρια του.

Τὸ πῆρε ὁ Γιάννης ὁ Παλαβὸς τὸ νόμισμα καὶ τὸ ἀκούμβησε πρῶτα στὸν ἀριστερό του ὦμο γιὰ νὰ τὸ ζυγίσῃ μήπως ἦταν λιψὸ στὸ βάρος. Τὸ χτύπησε κατόπι δυὸ-τρεῖς φορὲς μέσα στὴ φούχτα του γιὰ νὰ *βεβαιωθῇ ἀπὸ τὸν ἦχο μὴν ἦταν κάλπικο.* Ὕστερα τὸ κόλλησε στὸ ἀριστερό του μάτι ὁλάνοιχτο γιὰ νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἦταν καλὰ χτυπημένο.

Ὅλα αὐτὰ τὸ πλῆθος τὰ κοίταζε μὲ θρησκευτική σιωπή, σὰν νὰ βρισκότανε σὲ δικαστήριο ἢ σ' ἐκκλησία. Ὁ μάγερας τρωγότανε πότε πιὰ νὰ πάρῃ τὰ λεφτὰ ποῦ θαροῦσε δικά του καὶ τοῦ κακομοίρη τοῦ λούστρου χτυποῦσε ἡ καρδιά.

Τέλος ὁ Παλαβός, χωρὶς νὰ πῇ μιλιά, χτυπᾷ πολλὲς φορὲς τὸ ἀσημένιο μισόφραγκο στὸ μάρμαρο τοῦ πεζοδρομίου. Ἀφοῦ ἔγινε κι' αὐτό, σήκωσε τὸ κουδουνᾶτο μπαστοῦνί του, ποῦ κρατοῦσε, σὰν ἐπίσημος γελωτοποιός, γιὰ σκῆπτρο, ἔσιαξε τὸ χάρτινο σκοῦφο του καὶ μὲ ὅλη τὴν μεγαλοπρέπεια ἑνὸς Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἔβηξε δυὸ-τρεῖς φορὲς καὶ *εἶπε δυνατά:*

— Τὸ δικαστήριο ἄκουσε, ἔκρινε καὶ ἀποφάσισε! Ὁ λοῦστρος ποῦ τὸ ψωμί του ἔφαγε μὲ τὸν καπνὸ τοῦ ψητοῦ τοῦ μάγερα, σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο, ἐπλήρωσε αὐτὸν τὸν μάγερα μὲ τὸν ἦχο τοῦ ἀσημένιου μισοφράγκου του. Διατάζει τὸ ἴδιο δικαστήριο νὰ τραβηχθῇ ὁ καθένας στὸ σπίτι του, χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ σὲ ἔξοδα. Εἴπαμε.

Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ τοῦ Παριζιάνου Τρελλοῦ, ὅταν μαθευτῆκε, τόσο δίκαιη καὶ θαυμαστὴ φάνηκε στοὺς σοφούς, ποῦ φτάσαν νὰ ποῦν πῶς μήτε τὸ Βουλευτήριο, μήτε τὸ Μεγάλο Ἐκκλησιαστικὸ Δικαστήριο τῆς Ρώμης, μήτε κι' αὐτὸς ὁ παλιὸς ὁ Ἄρειος Πάγος θὰ μποροῦσαν νὰ βγάλουν τόσο σωστὴ καὶ φρόνιμη ἀπόφασι.

[Rabelais] Σ. ΜΑΥΡΙΔΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

[Μὲ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ὁ κ. Ι. Ζερβὸς ἐξέδωσε μίαν συλλογὴν θυμασίων ποιημάτων του. Ἡ Ρόδιὰ εἶνε ἀπόσπασμα ἑνὸς ἐκτενοῦς, ἐπιγραφομένου «Μυρολόγια τῆς γιορτῆς».]

Η ΡΟΔΙΑ

Παίζει τἀγέρι στὴ ροδιὰ
Κι' ἡ φυλλωσιὰ της σειέται.
Καὶ μολογάει τὸ μυστικὸ
Καὶ κρυφαπολογιέται:
Ἐξήντα ρόδια ἔβγαλα
Κι' ἐννιὰ χιλιάδες σπόρια,
Κι' ἄλλα τὰ ρίξανε αἷ νοτιὲς
Κι' ἄλλα τὰ ξερηβόριω,
Κι' ἄλλα τὰ φάγαν οἱ ἄνθρωποι
Κι' ἄλλα οἱ βροχὲς σαπίσαν.
Μ' ἀπάνω ποῦπεσε στὴ γῆς,
Ἄλλες ροδιὲς ἀνθίσαν.

ΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 169ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

[Ἴδε «Διάπλασιν» 1917, σελ. 302]

Ἐκ τῶν τριῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποδίδουν ἕκαστον ὄνομα, ὁ πρῶτος σημαίνει πόσαι Ἀσκήσεις ἐνεκρίθησαν ἐκ τῆς Συλλογῆς τοῦ διαγωνιζομένου, ὁ δεύτερος πόσαι ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἐκτάκτως ἐπιλεγμέναι καὶ ὁ τρίτος τὰ ἀπονεμόμενα Εὔσημα. Τὸ ἄθροισμα τῶν δύο πρώτων ὁρίζει τὴν θέσιν τοῦ διαγωνιζομένου, ἐν ᾧ δὲ δύο ἐχόντων τὸ ἴδιον ἄθροισμα προηγεῖται ὁ ἔχων τὸν δεύτερον ἀριθμὸν μεγαλήτερον.

Τὰ σημερινὰ ἀποτελέσματα εἶνε τὰ τῆς ἑξαντοστοῦ 169ου Διαγ. Ἀσκήσεων διὰ τὴν Α' Ἑξαμηνίαν τοῦ 1918. Τὰ τοῦ ἑκατοστοῦ 170ου, διὰ τὴν Β' Ἑξαμηνίαν, θὰ δημοσιευθοῦν ἀργότερα.]

ΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ. (Ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω, καθὼς καὶ οἱ μὴ σημειούμενοι ἐπὶ τοῦ τετραδίου ἡλικίαν.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ. *Τραγοῦδι τῆς Λευτεριᾶς* 15+15 [15Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Πριγκήπισσα τῶν Ἀλλαρίων* 14+14 [14Ε].— *Διάττων Ἀστὴρ* 15+13 [14Ε]. (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: *Τιάρκος*, 15+15 [15Ε].—*Νικητὴς τῆς Ἀθήνων* 14+14 [14Ε].—*Μεγάλη Ἑλλὰς* 15+13 [14Ε].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Κυπριακὴ Ἐθνέλεια* 14+12 [12Ε]. — *Ἑλληνικὴ Σημαία* 14+12 [12Ε].—Παναγ. Κ. Λάμπρου 14+11 [12Ε].—(Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: Δημ. Δ. Φωτόπουλος, 14+13 [13Ε],—*Ἀπολαβομένη Ἑλληνοπούλα* 13+12 [12Ε].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Λευτεριὰ στοὺς Σκλάβους* 15+8 [11Ε].—*Ὄνειρον τῆς Κύπρου* 15+8 [11Ε].—*Χρυσίζουσα Δύσις* 14+8 [11Ε].—13+7 [10Ε].—*Ἴνδαλμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ* 14+6 [10Ε].— *Ἀθάνατο Ναυτάκι* 13+6 [9Ε].—*Δοξαμένο Εἰκοσιένα* 14+5 [9Ε].—Κωνστ. Δ. Ἐλευθερουδάκης 14+5 [9Ε].—*Κοκκοκάκαρο* 15+4 [9Ε].—*Μανὸν* 12+6 [9Ε].—*Ἀνοικτόκαρδος* 12+6 [9Ε]. Παναγ. Σπ. Καραντζῆς 13+5 [9Ε].—*Μυροβόλον Ἄνθος* 13+5 [9Ε].—*Τρελλὸς Κεφαλωνίτης* 13+5 [9Ε]. —*Ἄθως* 12+4 [8Ε].—Κων. Χ. Κόκινος 12+4 [8Ε].—Ν. Βερνάρδος 14+2 [8Ε]. — *Ἥρως Βελισσαρίου* 12+3 [7Ε].—Ἕκτωρ Χ. Μελετόπουλος 9+5 [7Ε]. — *Ἀφολῆς Ξανθούλα* 12+2 [7Ε].—*Κάδμος* 11+2 [6Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Βασιλὶς τῶν Πόλεων* 9+3 [6Ε]. — *Ἱερὸς Ἀγών* 10+2 [6Ε]. — *29η Μαΐου* 6+2 [5Ε]. —*Κουκλίτσα* 8+2 [5Ε]. — *Χρυσῆ Ἀκτὶς* 8+2 [5Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ. (12—15 ἐτῶν.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Κλέφτικο Βόλι* 15+14 [14Ε]. (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: *Στρατηλ. τῶν Ἑλλήνων* 15+15 [15Ε].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ψαριδεύς* 15+13 [14Ε]. — *Ἐθνικὴ Ἀναγέννησις* 15+13 [14]. — (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: Δημ. Π. Βορρόπουλος 15+13 [14Ε].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἀγριοβιολέττα* 15+11 [13Ε].—*Νικηφόρον Σίφος* 14+11 [12Ε].—*Πειρακτήριον* 14+11 [12Ε].—(Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: *Βαρβαρομάχος Ἑλλὰς* 15+11 [13Ε].—*Αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου* 14+11 [12Ε].—*Ἄλκης* 14+11 [12Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Ἑλληνικὸν Γόητρον* 15+9 [12Ε].—*Ἕσπερος* 15+9 [12Ε].—*Ἐλπὶς τῆς Ἑλλάδος* 14+9 [11Ε].—*Γένους Παρειδῶν* 14+9 [11Ε].—*Μικρὸς Σουλιώτης* 14+9 [11Ε].—*Κένταυρος* 13+7 [10Ε]. — *Ἡμέρα τῆς Ἐλευθερίας* 13+7 [10Ε]. — *Χρυσόφτερη Ἐλπίδα* 13+7 [10Ε].—*Νεράϊδα τοῦ Βοσπόρου* 13+7 [10Ε].—Γεώργιος Κ. Βέγγος 14+6 [10Ε]. — *Μαργαρίτα τοῦ Ἀγροῦ* 14+6 [10Ε]. —*Νικητήριος Λάφνη* 14+6 [10Ε].— *Δαφνοστεφανωμένος Ἥρως* 13+6 [9Ε].— *Κυανόλευκον Λάβαρον* 13+6 [9Ε].—*Φαέθων* 14+5 [9Ε].—*Ἀστὴρ τῆς Νίκης* 14+5 [9Ε]. — *Αἰολικὸς Ἀστὴρ* 14+5 [9Ε].— *Χαμόγελο τοῦ Πόνου* 14+5 [9Ε]. — *Φιλόμουσος* 12+6 [9Ε]. — Παν. Μ. Σιφναῖος, 13+5 [9Ε].— *Ἄγνωστος* 13+5 [9Ε]. —*Εὔελπις Νέος* 13+4 [8Ε].— *Χαλασμὸς Κόσμου* 13+4 [8Ε]. — *Βασίλειος Χάλης* 12+4 [8Ε]. — *Σημαία τῆς Ἐπταλόφου* 12+4 [8Ε].—*Πολυμήχανος Ὀδυσσεὺς* 12+4 [8Ε]. — *Λέων τῆς Χαιρωνείας* 12+4 [8Ε].— *Μαρουσὼ Ν. Κοτζιᾶ* 13+3 [8Ε]. — Γεώργ. Δ. Νάκος 13+3 [8Ε].—*Ἀγκάθι* 11+4 [7Ε].—*Ἄρης* 12+3 [7Ε]. —*Ριζοσπάστης* 12+3 [7Ε].—*Δικέφαλος Ἀετὸς* 12+3 [7Ε].— *Πανελλήνιον Μεγαλεῖον* 12+3 [7Ε],—*Ἑλληνικὸν Μεγαλεῖον* 11+3 [7Ε].— *Κυπριακὸς Ἀστὴρ* 11+3 [7Ε]. — *Φαιδρὸς* 10+3 [6Ε].— *Χρυσόμαλλον Δέρας* 10+3 [6Ε].—*Κόρη τοῦ Βουνοῦ* 10+2 [6Ε].— *Μακεδὼν Πρόσκοπος* 10+2 [6Ε].

(Ἕπεται τὸ τέλος)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ὁ συνοδευόων τὴν λύσιν μὲ 10 λεπτά, θὰ λάβῃ ἀπλῶς μέρος εἰς τὴν Κλήρωσιν. Ἐὰν θέλῃ νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸνομά του εἰς τοὺς Λύτας, πρέπει νὰ ἀποκλείσῃ λεπτὰ 25 εἰς γραμματόσημον.)

α'.) Παίγνιον

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Μικρὸ Ἀηδονάκι.

ΞΕ		ΦΕ
ΚΑΙ	ΣΤΡΗ	ΣΑ
ΓΑΓ		ΜΟΥ

Πιεζοιμία ἐκ τεσσάρων λέξεων.

β'.) *Ἐπιγραφὴ*

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Δάφνης Στεφάνου.

Μ Ε Ι Σ
Ν Τ Ρ Τ
Α Ρ Α Ο
Π Ο Ν Ν

β'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ὡραῖο Θαλασσοπούλι.

T**t-ch*m*n-m*n*-*-R*m*

Νἀναγνωσθῇ τὸ Φωνηεντόλιπον τοῦτο.

Λύσεις τοῦ ΘΟΟΥ φύλλου

α') Χημεία, Γεωγραφία, Ζωολογία, Φυσική.—6') Ὁ Ναπολέων (ΝΑ ΠΩ, ΛΕΩΝ!δα μου...).—γ') Qui ne veut pas travailler, ne dois pas manger.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΠΟΣ

νὰ διαβάζετε καὶ τώρα περισσοτέραν «Διάπλασιν». Νἀγοράζετε παλαιοὺς τῆς Τόμους. Εἶνε καὶ τὸ ὡραιότερον ἀναψυκτικὸν διὰ τὰ καλοκαῖρι, ἢ τερπνοτέρα κι' ἐπωφελεστέρα διασκέδασις διὰ τὰς Διακοπάς.

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879—1893) ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἑξῆς: 1ος, 4ος, 5ος, 7ος, 9ος, 10ος, 12ος, 14ος, 16ος, 18ος, 19ος. 20ός, 21ος, 22ος, 24ος.—Ἕκαστος τόμος *δρ. 3*, ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος *δραχ. 3,20* διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ *δρ. 3,50* διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894—1917) ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι, 24 ἐν ὅλῳ.—Ἕκαστος τόμος ἄδετος *δρ. 10* καὶ χρυσόδετος *δρ. 15*. Ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος: Διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, ἄδετος *δρ. 10,50*, χρυσόδετος *δρ. 16,50*. Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, ἄδετος *δρ. 11,50*, χρυσόδετος *δρ. 16,50*.

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Κωστάκης εἰς τὴν ἀδελφήν του, ἐπιστρέφουσαν ἐκ τοῦ Σχολείου:

— Νά, ἡ μαμὰ βγῆκε ἔξω κι' ἄφησε γιὰ σένα αὐτὸ τὸ ἀχλάδι. Διάλεξε λοιπόν!

— Τί νὰ διαλέξω ἀφοῦ εἶνε ἕνα;

— Δηλαδή... θὰ τὸ φᾶς, ἢ θὰ τ' ἀφίσῃς νὰ τὸ φάω ἐγώ;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ψωφιδέως

* * *

Μία κυρία ρωτᾷ τὴν μικρὴ Τζένη:

— Γιατὶ δὲν πᾷς σχολεῖο;

— Γιατὶ δὲν ξέρω νὰ διαβάζω!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ξανθῆς Ἑλληνοπούλας

* * *

Ἡ *Τρελλοαρακειὰς* μετρᾷ τὰ σκαλιὰ τοῦ σπιτιοῦ τῆς ἀνεβαίνοντας καὶ κατεβαίνοντας. Ἀπορεῖ δὲ καὶ ἐξίσταται πῶς, εἴτε ἀνεβαίνει εἴτε κατεβαίνει, πάντα βρίσκει τὸν ἴδιο ἀριθμό!!!

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Τραγοῦδι τῆς Λευτεριᾶς

* * *

Ὑστερόγραφον τοῦ Τοτοῦ:

«Ἐὰν δὲν λάβῃς τὴν παροῦσάν μου, νὰ μὲ εἰδοποιήσῃς ἀμέσως!»

Ἐστάλη ἀπὸ τὸν Δὸν Κιχότην

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 10ην Ἰουλίου 1918.

Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ πρὸς ἀποστολὴν Συλλογῶν διὰ τὸν 174ον Διαγωνισμὸν Ἀσκήσεων ἔληξε πρὸ πολλοῦ, ὥστε ἄλλας Συλλογὰς δὲν δέχομαι πλέον. Ἄλλως τε οὔτε χρειάζονται, διότι ἔλαβα ἤδη τῶν 150, αἱ ὁποῖαι εἶνε πάρα πολλαὶ διὰ τώρα ποῦ δὲν δημοσιεύω παρὰ 5—6 Ἀσκήσεις εἰς κάθε φύλλον.

Ὡραῖας Ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα οἱ ἑξῆς: *Ἐγγλεζάκι, Υἱὸς τῆς Διαπλάσεως, Γυθειωτάκι, Λελές. Θριαμβ. Μεγαλοτδεάτης, Ξανθὸς Ἱππότης, Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης, Ἑλληνικὴ Σημαία, Φτωχὸ Χαμομηλάκι, Ἡρωΐς Ἑλληνοπούλα, Νεαρὸς Ντέτεκτιβ, Ἱερὸς Ἀγών* καὶ *Τρελλὸ Ἀηδονάκι*. — Ἐξετέλεσα τὰς πραγγελίας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ διὰ τὰ καλὰ των λόγια.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὀδδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀναγνωρίζεται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος ὁρ. 2. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀναγνωριζόμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμ-

βρίου 1918. "Οσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.)

Νέα Ψευδώνυμα: *Αἰγιώτικο Διαβολάκι*, ἀ. (ἐγώ). *Κουρεμένη Ἀρσακειάς*, κ. (ΧΑ). *Κῦμα τοῦ Σαρωνικοῦ*, ἀ. (ΘΚ). *Ἀδελφὴ τοῦ Στρατιώτου*, κ. (ΑΝ). *Νικητὴς τοῦ Σκρᾶ*, ἀ. (ΠΒ). *Ματωμένη Δύσις* κ. (ΑΠ). *Δαφνοστεφὴς Ἀεροπόρος*, ἀ. (ΓΒ).

Ἀναγνώσεις Ψευδωνύμων: *Ἀνταλούζα*, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διὰ 1 ἕως 3 τὸ ἀπλὸ προτάσεις λεπτὰ 50· Διὰ τὰς περισσοτέρας 10 λεπτὰ ἡ λέξις.]

Μ.Μ. ἐπιθυμοῦν νὰ νταλλάξουν: —ἡ *Ὁμηρικὴ Ἰθάκη* μὲ *Μικρὴ Χιωτοπ.*, *Ἀνῆλ. Μπέμπην*, *Κόκ. Γαρύφ.*, *Σανθὴν Πριγκιπ.*, *Ναυτάκι τ. Αἰγ.* — ἡ *Βερβένια* μὲ *Κόρην τ. Βουν.*, *Τρελ. Ἀτσιγγ.*, *Τρελλ. Ναυτοπούλαν.* — ὁ *Ναπολέων Α'* μὲ *Δικ ἐφ. Ἀετόν*, *Ξεφτ. τ. Νίκης*, *Ἀκρόμ. Πόλεμ.* καὶ ὅλους τοὺς Πατρινοὺς ψευδωνυμούχους,—τὸ *Μικρὸ Ἀηδονάκι* μὲ *Ξεπεσ. Ἀόρδον*, *Ὡραῖο Θαλασσοπ.* —ὁ *Ξεπεσμένος Ἀόρδος* μὲ *Μυγκέ*, *Πατρ. Λουλούδι*, *Ἀκροποταμιάν.*— τὸ *Θαλασσοπούλι τοῦ Φαλήρου* μὲ *Λέον. τ. Νεμ. Καρυοφ. τ. 21*, *Μαρμ. Βασιλ.*, *Πλοίαρ. Γράντ*, *Λευτ. στοὺς Σκλάβ.*, *Ἑλλ. τ. Μέλλ.*, *Μακεδ. Πρόσκ.*, *Νικητ. Σάλπ.* —τὸ *Νικητήριον Σάλπισμα* μὲ *Ἑλλ. Λεβεντ.*, *Γενναιόψ. Στρατηλ.*, *Κυανόλ. Λάβ.*—ὁ *Νεαρὸς Ντέτεκτιβ* μὲ *Κυαν. Λάβ.*, *Ξεπεσμ. Ἀόρδ.*, *Τραγ. τ. Λευτ.*, *Βερβένιαν*, *Μυγκέ.*—ὁ *Ἀστὴρ τῆς Δόξης* μὲ *Ἀστ. τ. Νίκ.*, *Τραγ. τ. Λευτ.*, *Δοξασμέν. 21*, *Τρισεύγ.*, *Βαρωνίδα.*— τὸ *Τρικεριωτάκι* μὲ *Σκαφδαλιάραν*, *Ἀκροποταμιάν.*

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Τρελλοαρσακειάδα* (εἰς ὑγείαν λοιπόν)· *Φαέθοντα* (ποῦ τοῦ ἐπέρασε ἐπὶ τέλους ἡ τιμπελιά·) *Πεισματάραν* (ὡραῖο τὸ γραμματάκι σου· ἂν θέλῃς, γίνε·) *Ἔνα Χιωτάκι* (ποῦ μὲ μεγάλο ἐνθουσιασμὸ ἑτοιμάζεται τώρα, στὸ Μέτωπο, γιὰ τὴ νέα ἐπίθεσι) *Γενναῖον Λέσβιον* (εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια· μπορεῖ·) *Βαρωνίδα* (ἴδε φύλλ. 31·) *Μέλλοντα Δόκιμον* (οἱ γαμματοκομισταὶ εἶνε ὑπάλληλοι τοῦ Ταχυδρομείου, ἑπομένως διὰ τὰς παραλείψεις των, πρέπει νὰπευθύνεται κανεὶς εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον·) *Ναπολέοντα Α'*. (ὅταν πᾶς, φίλησέ μου τὸ χέρι τῆς γιαγιᾶς·) *Σπαθὶ τοῦ Διάκου* (στὸ 1918 ὁ «Μικρὸς Τζόκεύ·») *Μπουμπουλίναν* (ἄρχισαν νὰ ἐπικρατοῦν ἄλλες ἰδέες· ἐὰν ἐκδηλώσῃς μίαν ἰσχυρὰν κλίσιν, καὶ οἱ γονεῖς σου θὰ ὑποκύψουν·) *Μανὸν* (ποῦ τώρα μὲ τὴς ζέστες, δὲν ἔχει ὄρεξι γιὰ εἰποτα·) *Βερβένιαν* (μὴν ἀνησυχῇς·) *Α. Ε. Παρ.* (ἔλαβα.) *Ρεμβώδη Σιάτισταν* (τὰ ἔλαβα ὅλα·) Μικρὸν Βιθυνὸν καὶ *Δικέφαλον Ἀετὸν* (συπεριλήφθησαν, ἡσυχάσατε·) *Α. Καμπ.* (ὄχι.) Διαβολάκι τοῦ Σχολείου (ἐπιτρέπεται·) *Ἀφελῆ Σανθούλαν* (ἐχάρηκα πολὺ διὰ τὰ εὐχάριστα νέα·) *Αἰτωλόν*, *Δὸν Κιχώτην κτλ. κτλ.*

Κόρην τ. Δουνάβεως, *Νικητὴρ. Δάφνην* (ἔλαβα εὐχαριστῶ· συνεμορφώθην.) *Χαρ. Α. Στραβ.*, *Τιάρκον*, *Ὁμηρικὴν Ἰθάκην*, *Πηνελ. Δούμ*, *Κόρην τῶν Φαιάκων*, *Χρυσῆν Ἀκτῖνα*, *Ἐνειάλαν Ἑλλάδα*, *Κῦμα τοῦ Λαυρείου*, *Ἀστέρα τῆς Δόξης* (ἴστελα.)

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 9 *Ἰουλίου*, θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 175ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Ἰουνίου—Αὐγούστου. Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 16ης Ὀκτωβρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ, ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

261. Λεξίγριφος

Ἄνθη, λύπες καὶ συνάμα
Τάλφαβήτου ἕνα γράμμα
Στὴ σειρὰ αὐτὰ τὰ τρία
Καὶ νά, μιὰ Αὐτοκρατορία
Ἐκεῖ-κάτω στὴν Ἀσία !

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Θρυμμβ. Μεγαλοϊδεάτου

262. Στοιχειόγριφος

Τὸ κεφάλι μου ἀλλάζεις
Καὶ μὲ θυμασμὸ κυττάζεις;
Πῶς ἐπίρρημα σᾴνει
Θρεπτικὴ τροφὴ νὰ γίνῃ.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Νικητήριον Σάλπισμα.

263. Μεταγραμματισμός

Εἶμαι μέρος τοῦ βωδιοῦ,
Τοῦ τραγιοῦ, τοῦ ἐλαφιοῦ
Μά...δὲν τρώγουμαι.
Τώρ' ἀναγραμματισμένο,
Τῶν ἰδίων μέρος μένω
Μά...καὶ τρώγουμαι.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Διαβολάκι τῆς Γειτονιᾶς

264. Ἀστὴρ

Σ
* * *
|. *
* * *
* * * A * * *
* * *
* * * ·
* * *

Ὁριζοντίως: πεηνόν, καθέτως προφήτης, διαγωνίως δὲ δημητριακὸν καὶ ἀρχαία τραγικὴ Βασίλισσα.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Φτωχὸ Χαμομηλάκι

265. Φωνηεντόλιπον

Πν - τ - λμπ - δν - ν-χρος

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ναυτοκ. τῶν Σπετσῶν

266. Γρῖφος

t
t T t
t t
t

ρνα T/T
τιμ
ουν

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φαιδροῦ

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τῶν φυλ. 5 καὶ 6

46. Ρεζεντᾶ (ρέ, ζέντ,μι.)— 47 Πανιωνὶς (πᾶ, νί. Κῶς.) - 48' Δικαιοσύνην ἄσκει ἔργῳ καὶ λόγῳ. ('Η ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ μεσαίου Δ, προχωρεῖ κατὰ στίχους, ἐκ τῶν ἄνω καὶ ἐκ δεξιῶν.)— 49. ΛΕΩΝ ('Αχιλλεὺς, ΠοσΕιδῶν, Σάλιγξ, Ἑλένη.) -50-53. 1. Ὁμίλει ἡδέως 2. Ὁμόνοιαν δίωκε. 3. Ἐπαίνει ἀρετήν. 4- Φιλοφρόνει πᾶσι.— 54. Ἡ Διάπλασις εἰσῆλθεν εἰς τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος. ('Ι διὰ Πλάς - εἰς ἦλθε εἰς τὸ τεσσαρα - Κῶς τὸν - ἔτος.)

55. Ἀγαλλίασις (ἀγάλια σεῖς—ἀ, Γαλλία, σός.)—56. Πήγασος (πῖ, γᾶ, σός.)— 57. Κύκνος-κύκλος.—58. Γέρας-κέρας.

59.

Μ	60. ΝΕΛΠΟΛΙΣ ('Ελπίς, Αἴολος, Πλειάς, Ὀπίων, Λίπος, Ἴλισσός, σπίνος)—61-65. Διὰ τοῦ
ΜΥΣ	
ΘΑΣΟΣ	
ΛΑΡΙΣΣΑ	
ΠΑΡΡΑΣΙΟΣ	Υ: νοῦς, κύων, ὕαλος ἢ λύκος, εὔπορος (ἢ ἔμπορος), ὄπνος.— 66.

ΕΡΗΜΟΣ - ΡΟΔΟΠΗ ('ΕΡμῆς, ΡΟδος, -ΗΔη, ΜΟναχον, Ὄπιον, ΣΗστός. — 67. Αἱ τῆς ἀρετῆς κτήσεις σταθεραιότατοι. (εκ εἰς αρ - ἐκ εἰς κτ'-εἰς εἰς σταθ-ερ-ε εἰς ι.)

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται, νὰ δηλώνουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖον μας, ἀποστέλλοντες καὶ **50** λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων των.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἀ στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος δρος.) Πέ τῶν 10 λέξ. 20 λεπ. ἡ λέξις, μὲ παχέ στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μὲ κεφαλαῖα λεπ. Ὁ χωρισμὸς στίχος δρ. 1.]

[ΙΗ'—232]

Χαλασμὲ Κόσμου, Λαρισσαῖκον Δ βολάκι, σᾶς βρῆκα, μικρούλια μ τι χαριτωμένα καὶ τὰ δόα ὅταν βολ ρετε στὸ πεζοδρόμιο τῆς πλατείας! !!

Βερβέν

[ΙΗ'—235 β'.]

ΕΘΝΟΦΥΛΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1918

[ΙΗ—233]

Ἀσπρολούλουδο, σὲ ἀνακαλύψαμ — *Προσκοπάκι Εὐξείνον*, *Ζα θὸς Ἱππότης*, *Γενναῖος Λέσβι*

[ΙΗ'—234]

Ἐπιθυμῶν νὰ γνωρίσω τοὺς *τιτλούχο* συναδέλφους μου, ἀνταλλάσσω ὅλου; Μ. Μυστικό.

ΕΥΓΕΝΗΣ ΦΙΛΟΔΟΣ

[ΙΗ'—235]

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» ΚΑΙ «ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΛΛΑΣ»

Κατέρχονται ἡνωμένοι εἰς τὸ Δημοψήφ σμα ὅπως ἀνιδείξωσι δι' ὑπεροχτακ σίων ψήφων τὸ ἀσύγκριτον ψευδώνυμ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ἡ νίκη εἶνε ἐσσον ἐξησφαλισμένη ὅ στε κηρύττομεν τὸν πόλεμον ἐνκτείνον τ «*Δημοκρατίας*». Οἱ *Ἀρχηγοί*

Ἀρίσταρχος ὁ Σάμι
Φωνὴ τῆς Πατρίδος

[ΙΗ'—236]

Πλοίαρχον Γράντ: Εὐχαρίστως, κ ρε Νώντα· ἐνόμισες ὅτι δὲν θὰ ἀ ἀνεκάλυπτε ὁ; *Νεαρὸς Ντέτεκτι*

[ΙΗ'—237]

Στὴ Βαρωνίδα καὶ *Παναχαΐδα* ἀ ταποδίδουμε τὰ ὁρσερά φιλάκια μ ἀγάπη πολλή.—*Ἡρωΐς Ἑλληνοπούλα Μεγάλη Ἑλλάς*, *Τρελλὴ Ἀτσιγγάνα*.

[ΙΗ—238]

Ὑπάρχει ὡραιότερον ψευδώνυμον ὑπο φαινομένου; Ὅμως!!! Ἐλπίσω μεθ ὀπαδῶν, οὕς, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, εὐχα ριστεῖ, ὅτι νικήσωμεν προσεχῶς. διότ ἀλοίμονον, ἀλοίμονον ἂν δὲν ... ἡ μαρ μαίρουσα λαμπηδὼν τῆς δόξης, ὁ

ΙΕΡΟΣ ΑΓΩΝ

[ΙΗ'—239]

Ἑλλὰς τοῦ *Μέλλοντος*, σᾶς εὐχαρι στεῖ τὸ **ΑΗΤΤΗΤΟ ΕΥΣΩΝΑΚΙ**

ΟΙ ΑΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ: Α. Μ. Νόβαι, Ἰω. Κ. Κουνενῆς, Γ. Σ. Μπότης, Νικ. Δ. Ρεμαντᾶς, Κωνστ. Γ. Κυριακάς.

ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Δ. Ι. Παπαδόπουλος, Σπ. Σ. Μαργέλος.—ΒΟΛΟΥ: Βασ. Α. Σκοτειναιώτης, Ἀπ. Γ. Κολτσιδόπουλος.

ΚΕΡΑΜΙΔΙΟΥ: Δημ. Γ Ντακούλας.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Π. Θ. Καράγιωργας, Δ. Θ. Καραγιωργας.

ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ: Σπηλ. Ἀν. Παυλόπουλος.—ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Κῦμα τοῦ Σαρωνικοῦ, Εὐστρατία Δ. Παντελή.

ΠΑΤΡΩΝ: Δημ. Ἀθ. Θεοδώρου, Α. Β. Φιλόπουλος, Σπυρ. Α. Θεοδώρου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Κική Γ. Πισσία.

ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ: Ρεμβώδης Σιάτιστα.

ΣΥΡΟΥ: Νικ. Β. Λοκρῆς, Νικ. Μ. Πολέμης, Β. Β. Ἀλαφούζος.

ΤΡΙΚΚΕΡΙ: Ε. Βλουχάκης.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Χρ. Ι. Ἀποστόλιδης, Ἰω. Κ Γαλανόπουλος, Δημητρούλα Βεσκούτη, Κωνστ. Βεσκούτης.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Πίκης Ι. Παπαδόπουλος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἀποστειλάντων δεκάλεπτον μόνον μὲ τὴν λύσιν των, ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς δύο: Ἰωάννης Παπαφιαννόπουλος ἐν Ἀθήναις καὶ Δημητρούλα Βεσκούτη ἐν Τριπόλει, οἱ ὁποῖοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Αὐγούστου.

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΑΖΟΥΛΑΚΗ—Εὐριπίδου 3. Ἀθῆναι.—Τηλ. 11-99